

Ju2017/05569/L7
Justitiedepartementet
103 33 Stockholm

Promemorian Genomförande av säsonganställningsdirektivet (Ds 2017:27)

Arbetsdomstolen har granskat betänkandet utifrån domstolens verksamhetsområde.

Domstolen har inget att erinra mot den föreslagna lagen om rätt till ersättning när ett tillstånd för säsongarbete återkallas, med följande tillägg.

För de flesta anspråk för arbetstagare eller tidigare arbetstagare mot arbetsgivare som grundas på lag gäller, enligt särskilda bestämmelser i lagen, specialpreskription med förhållandevis korta frister. Bestämmelserna om specialpreskription för anspråk enligt lag lär normalt inte beröra motsvarande anspråk som grundas på enskilt anställningsavtal (se t.ex. AD 2016 nr 58). Det är vanligt att hänvisning i lagen görs till preskriptionsbestämmelserna i 64–66 och 68 §§ medbestämmandelagen, se t.ex. 23 § föräldradighetslagen (1995:584). Enligt 33 semesterlagen (1977:480) gäller en tvåårig preskriptionsfrist. Möjligen kan den sistnämnda preskriptionsregeln utgöra en i sammanhanget lämpligare förebild. En bestämmelse skulle t.ex. kunna utformas så att talan ska väckas inom två år från det att lönen eller ersättningen skulle ha förfallit till betalning, eller två år från det att anställningen upphörde eller tillståndet återkallades. Arbetsdomstolen föreslår att ett införande av en specialpreskriptionsbestämmelse övervägs i den fortsatta beredningen.

Arbetsdomstolen vill också nämna att om en tidsbegränsad anställning inte kan fullföljas på grund av brister hos arbetsgivaren, lär arbetstagaren redan enligt allmänna kontraktsrättsliga principer normalt ha rätt till ersättning motsvarande den avtalade lönen under den avtalade anställningstiden.

Detta yttrande har beslutats av ordförandena Cathrine Lilja Hansson, Karin Renman, Jonas Malmberg och Sören Öman.

På Arbetsdomstolens vägnar

Cathrine Lilja Hansson